

Motion till riksdagen

1989/90:So305

av Rolf Kenneryd (c)

Bilstödet till handikappade

Mot.
1989/90

Riksdagen beslutade våren 1988 om utvidgat bilstöd för handikappade. Det var ett angeläget och välkommet beslut, som dock var förenat med vissa brister.

En påtaglig brist, som påtalades av centerpartiet redan vid beslutstillfället, är den s.k. 49-årsgränsen. Den innebär att handikappade, som ej har möjlighet att förvärvsarbeta och som ej tidigare beviljats bilstöd, inte kan erhålla bilstöd efter att ha fyllt 50 år.

Detta leder till oacceptabla skillnader i behandling av människor på ömsidor av denna åldersgräns. Det innebär bl.a. att den, som drabbas av olyckshändelse eller yrkesskada efter 50 års ålder, inte kan beviljas bilstöd – trots att den drabbade kan framföra en handikappanpassad bil. Detta leder i sin tur till en betydande inskränkning av den enskildes frihet och anpassningsmöjligheter till sin nya situation. Det leder vidare till att samhällets kostnader för t.ex. färdtjänst kan komma att överstiga kostnaderna för ett beviljat bilstöd.

I betänkandet SfU 1987/88:23 framhölls bl.a.:

Utskottet är således inte berett att förorda någon ändring av åldersgränsen 49 år för ifrågavarande grupp. Inte heller anser utskottet att riksdagen nu bör göra några uttalanden om att bilstödet på sikt bör omfatta alla förflyttningshandikappade även i åldern 49–65 år. *Denna fråga får prövas när erfarenheter av det nya bilstödet föreligger och ekonomiska förutsättningar finns.*

I ovan berört hänseende föreligger redan obestridligt negativa erfarenheter, som gör en prövning erforderlig. Betr. de ekonomiska förutsättningarna bör den föreslagna ändringens relativt begränsade budgetkonsekvenser kunna lösas genom omprioriteringar.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till avskaffande av den s.k. 49-årsgränsen vad gäller bilstöd till handikappade samt till finansieringen härför.

Stockholm den 24 januari 1990

Rolf Kenneryd (c)

